

Πώς το ΝΑΤΟ βλέπει τον Εύρωκομμουνισμό

ΠΡΟ ΔΙΛΗΜΜΑΤΟΣ ΤΟ ΠΕΝΤΑΓΩΝΟ

ΠΑΡΙΣΙ. Η κοινή διακήρυξη των τριών κομμουνιστών ηγετών στη Μαδρίτη, του Σαντιάγο Κάρριγιο, του Ζωρζ Μαρσάι και του Ένρικο Μπερλίνγκουερ, κατά τρόπο επίσημο, να ελέγχει την ιδεολογική βάση της γραμμής του εύρωκομμουνισμού, που συγκεκριμένα αφορά στο πλαίσιο της κομμουνιστικής θεωρίας, είναι ένα σημαντικό γεγονός. Η κοινή διακήρυξη αυτή, που θα βασιστεί στην αλληλεπίδραση των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων των εθνών της Ευρώπης, είναι η πρώτη από τις δεκαετίες που ο κομμουνισμός θα αναπτύσσεται και αναδιοργανωθεί στην Ευρώπη. Η κοινή διακήρυξη αυτή, που θα βασιστεί στην αλληλεπίδραση των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων των εθνών της Ευρώπης, είναι η πρώτη από τις δεκαετίες που ο κομμουνισμός θα αναπτύσσεται και αναδιοργανωθεί στην Ευρώπη.

Ο εύρωκομμουνισμός είναι η πρώτη πανευρωπαϊκή ιδέα, που ελπίζει ότι διαρκεία των τελευταίων τριάντα χρόνων, δηλαδή ένας Αμερικανός καθηγητής στην Συνδιάσκεψη για την Άμυνα και την Ασφάλεια της Ευρώπης των Άντιφασίων, που έγινε στις αρχές Φεβρουαρίου στο Παρίσι.

ΘΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙ

Επί τρεις μέρες, πολλές εξελίξεις προσηγορεύονται της πολιτικής και της στρατηγικής συζήτησης για την ευρωπαϊκή άμυνα, το πνεύμα της ατλαντικής συμμαχίας και την ιδιαιτερότητα του Μεσογειακού χώρου. Το βασικό ερώτημα ήταν το εξής: Η Ατλαντική Συμμαχία παλιό πρόγραμμα ενάντια της εδαφολογίας του κομμουνισμού στην Ευρώπη, έχει ακόμα κάποια ισχύ, από τη στιγμή που συμμετέχουν στις κυβερνήσεις των χωρών — μελών κομμουνιστές υπουργοί; Μήπως το ΝΑΤΟ να έχει ερμηνεύσει στα δυτικά κομμουνιστικά κόμματα, όταν υποστηρίζουν την συμμετοχή των χωρών τους σε μία συμμαχία, που στρέφεται εναντίον της Σοβιετικής Ένωσης;

Ο Μωρίς Κοθβίν, Μυρβίλ καθόρισε από την αρχή την έννοια της υπερένωσης.

«Η ύφεση, υποστηρίζει, είναι η ανειδίκενη κατάσταση της πραγματικότητας και η προσαρμογή των πνευματικών συνιστάται στο να δημιουργηθούν ανάμεσα στους δύο συνασπισμούς — για το δικαίωμα συμφέρουν τους — πια ανθρώπινες σχέσεις και στην παραδοχή μιας καταστάσεως που κανείς δεν έχει την πρόθεση να μεταβάλλει, γιατί κάτι τέτοιο, δεν θα γινόταν παρά μόνο με τη βία».

Με άλλα λόγια, η ύφεση δεν είναι παρά ένα στάσιος κβδ. Αλλά, ευνόει την κομμουνιστική των Κομμουνιστικών Κομμάτων

της Δύσεως και την άμφισβητησή τους στις χώρες της Ανατολής. Όλοι όσοι πήραν μέρος σε αυτή τη Διάσκεψη, φάνηκαν να συμφωνούν ότι η Σοβιετική Ένωση επιδιώκει, με κάθε τρόπο, να διατηρήσει και κερδήματα της δικαιοσύνης.

Η συζήτηση συνεχίστηκε με την διαπίστωση ότι η αλληλεπίδραση των κομμουνιστικών κομμάτων σε όριμους χώρες οδηγεί άλλα κράτη — και ιδιαίτερα τις Ηνωμένες Πολιτείες — στο τραγικό δίλημμα: Η Ατλαντική Συμμαχία πρέπει να παραμείνει μία αντικομμουνιστική ένωση και, σ' αυτή την περίπτωση, δεν θα όφειλε να κάνει τα πάντα για να εμποδίσει την συμμετοχή των κομμουνιστών στις κυβερνήσεις των δυτικοευρωπαϊκών χωρών;

Η θα πρέπει να είναι μία σύναυση δημοκρατικών κρατών, επομένως, δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στις εκλογικές προτιμήσεις των πολιτών όριμων χωρών — μελών της; Σ' αυτή την περίπτωση το ΝΑΤΟ πρέπει να χάσει τον ιδεολογικό χαρακτήρα; Μ' αυτή τη δαλου την προέλιξη, το δυτικοευρωπαϊκό κομμουνιστικό κόμμα φαίνεται ότι συμφωνούν, εφ' όσον θεωρούν ότι η Ατλαντική Συμμαχία απαραίτητο στοιχείο για την ισορροπία της Ευρώπης, όπνεπνι στην στρατηγική ισχύ του Συμφώνου της Βαρσοβίας.

Οι σκεπτικιστές, όμως, θέτουν την ακόλουθη ερώτηση: Πώς είναι, με εγγυητά ότι οι κυβερνήσεις στις οποίες συμμετέχουν κομμουνιστές, θα παραμείνουν πιστές στην Ατλαντική Συμμαχία, σε περίπτωση ύφεσης κρίσεως; Ένα μέλος του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, που συμμετείχε στην συζήτηση, όπνεπνι χωρίς περιστροφές:

ΡΙΖΙΚΗ ΣΤΡΟΦΗ

«Σε περίπτωση σοβαρής κρίσεως, μία άριστη κυβέρνηση θα παρέμενε πιστή στο πλευρό των συμμάχων της και θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της συμμαχίας».

Και ένας εκπρόσωπος του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κομματος, δήλωσε, χωρίς διαταγή:

«Αν μία χώρα — μέλος της Ατλαντικής Συμμαχίας δεχόταν επίθεση, θα ζήτησαν από πλευρά της για να την αποκρούσει, οδεύοντας της υποχρεώσεις που μας επιβάλλει η συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ».

Χαράν αντίθετο στην στρατηγική σοβιετική ισχύ. Σύμφωνα με τον Γιουγκοσλάβο παρατηρητή αυτή η «παραδοχή» του ΝΑΤΟ από τους κομμουνιστές των χωρών της Δύσεως, θα έχει οδυνηρές συνέπειες. Το ότι το ΝΑΤΟ εξέλιχθηκε σε μία πανκρομία συμμαχίας, με στρατηγικές, οικονομικές και πολιτικές αρμοδιότητες είναι μία πραγματικότητα που γρήγορα θα τεθεί σε αμφισβήτηση. Οι άριστες κυβερνήσεις είναι αίσιουδοξοι ότι θα περιορίσουν τις αρμοδιότητες της Ατλαντικής Συμμαχίας στα αυστηρά τους πλαίσια, και θα αποφεύγουν κυρίως το να παίρνουν κοινή θέση σε προβλήματα όπως της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής. Θα μετατρέψουν δηλαδή την Ατλαντική Συμμαχία σε μία οργάνωση καθαρά στρατηγική, χωρίς ιδεολογικό περιεχόμενο.

ΕΝΤΑΣΗ ΤΗ ΦΥΣΗ

2) Η ύφεση καταλήγει σε μία πολύ λιγότερο ειδική κατάσταση. Η ένταση στη Δύση και στην Ανατολή δημιουργεί μία κατάσταση άπνευσθ-εως. Τα πια ισχυρά κρηπια συνασπίζονται γύρω από την μία ή την άλλη υπερένωση. Η όπνεπνι του εσωτερικού χάους όπνεπνι το έδαφος σε ολόενα και πιο αταρξικά καθεστώτα. Τα κράτη της Ευρώπης που δεν είναι ενταγμένα στις δύο στρατηγικές συμμαχίες, θα γίνονται αντικείμενα συναγωνισμού των δύο συνασπισμών, που θα θέλουν να αυξήσουν διαρκώς την έπιρσή τους.

Ο Ραϊμόν Άρον δίνει μία έπιβλη, στην δεύτερη αυτή έκδοχή, που φάνηκε να άνησχει όσους πήραν μέρος στην Συνδιάσκεψη. Κατά τη γνώμη του, η Ευρώπη του αύριο θα είναι ένα κράμα των δύο αυτών εκδοχών.

Ποιότητα και ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θα έρετε δι' όλα τα ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΦΩΣ Έρμιο 14-Αίθου 68 ΠΑΤΡΑΙ - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΣΧΑ 1977
ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ
31 ΜΑΡΤΙΟΥ - 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1977
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ "ΙΓΓΛΕΣΗ",
ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 47, ΤΗΛ. 271-038, 227-676

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΝΙΑΣ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
ΤΗΛ. 277-485 & 272-354

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΑ & ΕΠΙΠΛΑ
ΤΗΛΕΦ. 522-962 * ΩΡΑ 8-1.30
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ «VENIS»
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
Κομμώσεις από την γεννήτρια ΝΙΑ
Περιποιείσιν στο ίνστιτούτο αισθητικής από την RARHAELLE ATALLA ΧΑΝΤΝΑΝΙ και ΡΟΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ του Γαλλικού Ίνστιτούτου JO STEPHENS και την ΝΙΚΙ ΛΙΟΝΔΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΑ: 1) Αισθητικής, 2) Γυμναστήριον, 3) Σάουνα, 4) Κομμωτήριον, 5) Καλλυντικά, 6) ΒΟΥΤΙΚΟΥ ΕΙΔΩΝ ΔΩΡΩΝ, 7) Μπερούκας, ΡΟΣ - ΤΙΣΣ κ.λ.π.
Κάθε μέρα (σας περιμένουν) να σας περιποιηθούν επιστήμονες, Γιατροί, Αισθητικοί κ.λ.π.
ΤΗΛ. 277-485, 272-354

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ Πατριάρχης 'Αθναγόρας Α' 'Ο Οίκουμενικός των νέων ιδεών Το νέο βιβλίο του καθηγητού κ. Τσάκωνα Παρουσίασις ΤΑΚΗ Α, ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Προλογίζοντας το βιβλίο του «Αθναγόρας Α'» ο καθηγητής Δ. Τσάκωνας παραθέτει τί έργα της για το Πατριάρχη 'Αθναγόρα ο οποίος διαφέρει καθολικός Θεολόγος π. Μωρίς Βιλλαν στο περιβόχο «Αιθνή» Καθολικό Διαπιστώσει τον Ιανουαρίου 1969.

«Για να παρουσιάσουμε το Πατριάρχη 'Αθναγόρα θα χρειαζόταν μία μεγαλομύτη — ή γραφή του Τερτίρη ή ομιλία του Μιχαήλ — Άγγελο — γιατί όλα είναι μεγάλα, ύπερφυσικά στο 'Αθναγόρα Α'. Αυτό το όνομα άνακαλεί στη μνήμη μας τον 'Αβραάμ, τον Μωυσή, τον Μελλχισδεκ. Και καθώς η μεγαλομύτη του ελαφρύνεται από τη μουσική διαφάνεια, θα χρειαζόταν ακόμη και η τέχνη του Ρομφιλώφ. Αυτός ο πίναξ μου ζητήθηκε να κόμω, είναι πράγμα άδύνατο, άκατόρθο. Παραιτούμαι λοιπόν από το να σχεδιάσω το πελώριο μάτι Ουζαντινής εικόνας, από το να παρακολουθήσω τους ματόνους της ποτάμιας γενειάδας που άναείνει βαλασμικό άρωμα, ή από το να περιγράψω την χαλκινή κορμιοστασία στην οποία είναι ιερατικό μεγαλοπύο ή λειτουργικές κινήσεις. Θα περιοριστώ στο να σουλάξω ένα χαρτί κρηπιαστικό — ένα μόνο — αλλά άποφασιστικό και κυρίαρχο, όλων όσα πηγάζουν από αυτό το εζαίρετο όν: την Ευαγγελική ύπόδοχη. Ο Πατριάρχης 'Αθναγόρας: ένα θέλημα που όσες περιβάλλει με άπεριόριστο σεβασμό, δύο μέρητα που άπλώνονται κι' άγκαλιάζουν έν-κάρδια. Αισθάνασε προσηύχων μένος άπ' αυτόν τον Άγιον, άνωμύσωνος, ελκόμενος προς τις κορυφές όπου κατοικεί ο Προφήτης: προς το Ευαγγέλιο της άγάπης της συνάεως, της ένότητας. Γιατί επί τέλους, ψιθυρίζει μία πειστική φωνή: ε-

'Εκμετάλλευση γεωθερμικών πηγών στις ΗΠΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Άμερικανοί ειδικοί μελετούν τρόπος εκμεταλλεύσεως της γεωθερμικής ενέργειας, ήτοι της ύπογειας ενέργειας ή όπια παράγεται υπό της φυσικής θερμότητας του πλανήτη.

Είς μέγα βάθος, ή γή είναι εζαιρετικώς θερμή. Είς άριστήν όμοσ, σημεία, ή θερμότης μεταφέρεται εις ύψος μερικόν χιλιάδων ποδών από το έδαφος, όπου σχηματίζεται τα λεγόμενα γεωλογικά θερμά σημεία.

Τα θερμά αυτά σημεία είναι κατά πόλιν περισσότερα από όσων ένομίζετο άλλοτε. Είς τας Δυτικάς Πολιτείας των ΗΠΑ, π.χ., το πλείστον του έδαφους περιέχει εις μικρόν βάθος γεωθερμικά πηγές.

Αι δυνατότητες εκμεταλλεύσεως της γεωθερμικής ενέργειας είναι περσιτάσις έπισημόσως ύπολογίζονται ότι ή γεωθερμική ενέργεια είναι δυνατόν να καλύψη τα 10% των άναγκών της χώρας εις ενέργειαν. Έν γεωθερμικόν σημείον το όπιοσν έπισκεται υπό το έδαφος της Ακτής του Κόλπου, από τον Μισοσισιπη έως το Τέξας, ύπολογίζεται ότι περιέχει τόσων μετρετήριμων φυσικών άέρων, όσον ύπάρχει εις όλας τας γνωστάς συμβατικάς πηγάς.

ΤΡΟΠΟΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Πώς, όμως, είναι δυνατόν να αξιοποιηθή ή γεωθερμική ενέργεια; Τοίχο εζαερετικά, εκ τού γεωλογικού σημείου εις το όπιοσν εύρίσκεται ή πηγή της γεωθερμικής ενέργειας. Είς ώρισμένους περιοχάς είναι δυνατόν να διανοιγθών φρέατα, διά τού όπιοσν θα δεσμευεται ή φυσικώς παραγόμενος έπιρδ άτμός όστις είναι δυνατόν να χρησιμοποιηται διά την κίνησιν γεννητών. Πολλά άπεθέματα φυσικού θερμού ύδατος είναι κατάτάλληλα προς θερμωσιν οικιών ή γοασείων. Έπίσης, ύπάρχουσιν θερμά σημεία εις ύπογειοσ έλλάους, τα όπια κατά τούσ έπιστήμονας είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθών διά την παραγωγήν άτμού.

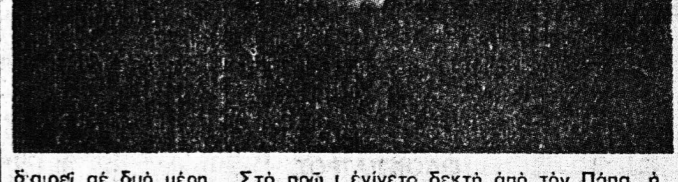
Η ή, γεωθερμική ενέργεια χρησιμοποιείται εις τας Ηνωμένας Πολιτείας άλλά και εις την Ισπανίαν όπου ή πρωτεύουσα, το Ρεγκιάδιν, θερμαίνεται από πολλών έτών διά γεωθερμικήν ενέργειαν.

Άλλά, διατί δεν γενικεύεται ή χρησιμοποίησις της γεωθερμικής ενέργειας, εφ' όσον, δι' αυτήν, ή άνωροπότης θα εζαερετικώς άφθονον και φθηνωτάτην ένένευσιν; Τά προβλήματα είναι νομικά, άλλά και οικολογικά και οικονομικά. Νομικά, διατί δεν εζαιρετικώς νομοθεσία συνδύασου την διασάλησιν των δικαιοσμάτων εκμεταλλεύσεως του ύδατος και των όρυκτών. Οικονομικά διατί έν ή ρύπανσις του πρ-βάλλοντος εκ της εκμεταλλεύσεως της γεωθερμικής ενέργειας είναι άσφαλός, μικροτέρα της ρύπανσεως εκ της εκμεταλλεύσεως των όρυκτών; σίσιμον, τα γεωθερμικά φρέατα είναι δυνατόν να παράγουν δόξαξερά άέρια, εις τα όπια πρέπει να δοθή μεγάλη προσοχή. Οικονομικά, διατί το κόστος των μελετών και της εκμεταλλεύσεως είναι εζαιρετικά μεγάλα.

χομε το ίδιο Πατρώον, τον ίδιο Χριστό, την Ευχαριστία, τους ίδιους Άγίους, τους ίδιους μάρτυρες. Όπως και άν είσθε, τα πνεύσα προσκυνήτης, ή σημαντική προσοικήτης, έχετε παροσφθή».

Και προσέθετο έγω. Πόσο δικαιο είχε ο Όσκαρ Ουάιλντ το νίζοντος όσους «Σι-χασμούσ» του, τον άφορισμό «Μή προσβάλλεις να περιγράψω το μεγάλο, γιατί θά ή άμικρόν». Μή προσβάλλεις να περιγράψεις το μικρό, γιατί θά το μεγαλώσεις».

Έτσι ο 'Αθναγόρας εζαερετικώς τις άνθρώπινες δυνάμεις για την προβλή του. Και ο κ. Τσάκωνας που τον εζήρησ άπο κοντά κάνει ένα άθλημα περσιόστω διαγράφαντος τον Την δολη του μελέτη εκ 173 σελίδων

δωρίσει σε δύο μέρη. Στο πρώτο περιγράφει τις θρησκευτικές πορείες του 'Αθναγόρα στις ελλάδες της 'Εκκλησίας, από τη γέννησή του το 1888 στο Βασιλικό της Ηνείρου, ως το θάνατό του στις 6-7-1972 στο Φανάρι της Πόλης. Και στο δεύτερο, τη φιλοσοφική δομή του. Ο συγγραφέας αναφέρει τον άγιον Όρθόδοξον Πατριάρχη που έπιτεύχθη με τις τρεις «Πανορθόδοξους Διασκέψεις» της Ρόδου.

Την όργάνωση των Κοινοτήτων του 'Εξωτερικού, από την οίγίδα του, κατά τρόπο ώστε να μη άποσπασθών από την Όρθοδοξία. Και γενικώτερα την «Πανχριστιανική» προσφορά του που ήταν βορμηλομένη. Έγινε ο Άρχηγός που συνθέσει ιστορία, που καταργεί άνομήματα, σε θάρρος αίώνων, που άνοίγει τα χείρα καλώντας σε ένότητα δύο 'Εκκλησίας που βρίσκονταν σε άσχέσις έθνικώς, χωρίς τίποτε ουσιαστικό να τις χωρίζει. Προσφέρει μετάληψη άγάπης, χωρίς όρια, άγάπης που όπνι άνθήσι όσιωπά ή Θεολογία, δεν ύπάρχει πρόβλημα όταν πάλλι φθίνη, δεν νοείται θρησκεία άπό άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα. Αυτή ή 'Αγάπη είναι που παρασέρνει τον Πάπα στην Άγιά — Σοφία και από άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα. Αυτή ή 'Αγάπη είναι που παρασέρνει τον Πάπα στην Άγιά — Σοφία και από άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα. Αυτή ή 'Αγάπη είναι που παρασέρνει τον Πάπα στην Άγιά — Σοφία και από άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα.

«Είρηνη πάσι» Άγαπήτε άλλήλους» Καί τα έπραγματοποίησε, παρά όλας τις άνησθεότητες που του προσέβαλαν, όχι ο άλόκληρος, αλλά ο ή όθεος, αλλά ο στενωκέφαλος, για να μη μεταχειρισθώ βαρύτερη φράση χριστιανική που μάλιστα Έλληνας όρθόδοξος. Θα μου μείνουν αζέχαστα τα λόγια που μου είπες όταν ήνα να τον άποχωρήσωσιν στη Κηφισιά το 1963 μετά την έπιστροφή του από τον έρσιόστω της Χιλιετηριούσας του Άνιου Όρουσ, παρουσίασ καί του Ρομφιλώφου Πατριάρχου Ιουστινιανού που άπολούσασμε την ένωση της όπιας θέσασε τας θέσεις. Έγώ δεν θα προσβήσω στήν την χορδή επί της Γης.

Η ένωση δεν έγινε στις ήμέρες του. Άλλά ή ένότητα των δύο 'Εκκλησιών έπιροχώσασε. Το άποτέλεσμα των προσπαθειών του το δήλωσε ο ίδιος κατηγορηματικά στον Παύλο Ρημοσλόγο του «Ήρματος» — «Ποδ είναι το έμψόδο που θέλωσμε μετά την όρη του άναθέματος: Πριν από το Σχίσμα ή ένότητα Ανατολής και Δύσεως δεν ήταν διοικητικής μορφής. Και καθολικό στην περιοχή της Δύσεως και ήμεις στην περιοχή της Ανατολής. Το κοινό βίωμα ήτο εκείνο το όπιοσν μας ένωνε. Ούτε και σήμερα ζήτησε ή ύπόταξη της μιας 'Εκκλησίας στην άλλην, ή άφοσυσιν των 'Εκκλησιών ή ή ένωση των. Αι διαφρασι όλονών άπερσοφισάσασιν. Το πρώτοσ το Πάπια γνά το όπιοσν πολύσ έγινε λόγος, δεν έκτείνεται πέρα από τα γεωγραφικά όρια του Καθολικισμου. Μελετήται εκπερσοφισάσασιν εις τας τριές όδοσ δια την κοινήν ζήτησιν, όπιοσν αούσώσασιν λύεται και το θέμα της Ονίας. Και προσθέτει: «Ήθεσ ή σιγή των άποφασών. Να θυγώνωσ άπό το μολόγοσ και την πολιτική των χαρακώματων. Ο Χριστιανισμός να γίνη αούτο που ήταν στα πρώτα του άναίσινα: Ούσισ. Οι πρώτοι Άπόστολοι δεν μετέδιδαν δόγμα, αλλά τον Χριστό σόν βίωμα. Το δόγμα ήρθε άργότερα. Το σύστημα της

διδασχης του Χριστιανισμού που ακολουθήσασ, έτσι όπως έγινε όστού: αίσινες που άκολούθησαν άπότης. Έξω από τη Ζωή έμεινε ή θρησκεία. Είναι δε σού κέντρο της Ζωής ή θέσι που της άνηκε. Η 'Εκκλησία ενόσ είναι ο φορέας του Χριστού, δεν έγινε ο έρμηνογός Του. Και καλείται να τον ερμηνεύσει, να πλάσσει καλύτερον τον άνθρωπον, να κινή το Ευαγγέλιο άναμοχλευτή της κοινωνικής Βαλασσεσ...» Και κλείνοντασ τη μελέτη του ο κ. Τσάκωνας τονίζει: «Έξωσρήθησ γενόστος: του αίώνος ή συνάντησ του με τον Πάπα σού 'Ιεροσολύμα. Ήταν ή πιο έπινασστατική πράξη κατά της εκκλησιαστικής κατεστημένου. Δεν ήταν άκριβώς εκείνο που ήθελε. Θα ήταν άληθινώτερον άν

έγίνετο δεκτή από τον Πάπα, ή πρότασ του να συναντήσασιν άσ στραγγυλή τραπέζια δίπλα στον Τάφο του Χριστού, οι όρχηγοί όλων των χριστιανικών 'Εκκλησιών. Έβλεπε πάντα τον έαυτό του γεμύρα ένότητας του Προσηυτανισμού με τον Καθολικό κόσμο. Αυτό θα βοηθόσασ και την χωρίς διαστροφή άνάληψη της 'Εκκλησίας. Να μείνη τύπος νεκρός, παράσ όσα σέρνεται στους αίσινες, άφήνοντασ άποψη τον μεγάλο όγκο των νέων ανθρώπων: Να μη καταστήσει 'Εκκλησία γενρότων, αλλά να γίνη δύναμη προοδευτική». Και προσέθετο ένός. Ο 'Αθναγόρας Α' ο 108ος από της Άλώσεως, Άρχιεπισκόπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, Οικουμενικός Πατριάρχης και Άρχηγός των άνα ή ύψηλων 100 και πλέον εκατομμυρίων Όρθόδοξων ήταν ή μεγαλύτερη καί φαινώτερη μορφή από έλαους τους κραστώσους του. Το πέρας του από τον Οίκου μυστικού Θρόνου ήταν φωτισμένος έμπειρία για τη φησιστική ένότητα, μα και έπιρατικός εζαερετικώς, χωρίς όρια, άγάπης που όπνι άνθήσι όσιωπά ή Θεολογία, δεν ύπάρχει πρόβλημα όταν πάλλι φθίνη, δεν νοείται θρησκεία άπό άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα. Αυτή ή 'Αγάπη είναι που παρασέρνει τον Πάπα στην Άγιά — Σοφία και από άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα. Αυτή ή 'Αγάπη είναι που παρασέρνει τον Πάπα στην Άγιά — Σοφία και από άόλοκληρωμένον άνθρωπον πλάσμα.

«Είρηνη πάσι» Άγαπήτε άλλήλους» Καί τα έπραγματοποίησε, παρά όλας τις άνησθεότητες που του προσέβαλαν, όχι ο άλόκληρος, αλλά ο ή όθεος, αλλά ο στενωκέφαλος, για να μη μεταχειρισθώ βαρύτερη φράση χριστιανική που μάλιστα Έλληνας όρθόδοξος. Θα μου μείνουν αζέχαστα τα λόγια που μου είπες όταν ήνα να τον άποχωρήσωσιν στη Κηφισιά το 1963 μετά την έπιστροφή του από τον έρσιόστω της Χιλιετηριούσας του Άνιου Όρουσ, παρουσίασ καί του Ρομφιλώφου Πατριάρχου Ιουστινιανού που άπολούσασμε την ένωση της όπιας θέσασε τας θέσεις. Έγώ δεν θα προσβήσω στήν την χορδή επί της Γης.

Η ένωση δεν έγινε στις ήμέρες του. Άλλά ή ένότητα των δύο 'Εκκλησιών έπιροχώσασε. Το άποτέλεσμα των προσπαθειών του το δήλωσε ο ίδιος κατηγορηματικά στον Παύλο Ρημοσλόγο του «Ήρματος» — «Ποδ είναι το έμψόδο που θέλωσμε μετά την όρη του άναθέματος: Πριν από το Σχίσμα ή ένότητα Ανατολής και Δύσεως δεν ήταν διοικητικής μορφής. Και καθολικό στην περιοχή της Δύσεως και ήμεις στην περιοχή της Ανατολής. Το κοινό βίωμα ήτο εκείνο το όπιοσν μας ένωνε. Ούτε και σήμερα ζήτησε ή ύπόταξη της μιας 'Εκκλησίας στην άλλην, ή άφοσυσιν των 'Εκκλησιών ή ή ένωση των. Αι διαφρασι όλονών άπερσοφισάσασιν. Το πρώτοσ το Πάπια γνά το όπιοσν πολύσ έγινε λόγος, δεν έκτείνεται πέρα από τα γεωγραφικά όρια του Καθολικισμου. Μελετήται εκπερσοφισάσασιν εις τας τριές όδοσ δια την κοινήν ζήτησιν, όπιοσν αούσώσασιν λύεται και το θέμα της Ονίας. Και προσθέτει: «Ήθεσ ή σιγή των άποφασών. Να θυγώνωσ άπό το μολόγοσ και την πολιτική των χαρακώματων. Ο Χριστιανισμός να γίνη αούτο που ήταν στα πρώτα του άναίσινα: Ούσισ. Οι πρώτοι Άπόστολοι δεν μετέδιδαν δόγμα, αλλά τον Χριστό σόν βίωμα. Το δόγμα ήρθε άργότερα. Το σύστημα της

«Ανοίξτε τα παράθυρα διάπλαστα να μπει το φως» Άνοιξτε τις θύρες διάπλαστες (να μπει ο κόσμος) Άνοιξτε τα χείρα διάπλατα (άγκαλιάστε όλους τους άνθρώπους) ΤΑΚΗ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΓΑΜΟΥ
ΕΙΣ ΠΡΟΤΥΠΑ ΣΧΕΔΙΑ & ΧΡΩΜΑΤΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΛ. ΣΤΑΝΙΔΗ
ΒΟΥΤΣΗ-Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 13
ΠΑΤΡΑΙ 278445